

رونمایی «درآمدی بر هویت ملی در اندیشه آیت‌ا... خامنه‌ای»

آیین رونمایی از کتاب «درآمدی بر هویت ملی در اندیشه حضرت آیت‌ا...العظمی خامنه‌ای(مدظله‌العالی)» تازه‌ترین اثر انتشارات انقلاب اسلامی در کتابخانه و موزه ملی ملک برگزار می‌شود.

کتاب حاضر به قلم دکتر عباسعلی رهبر به بررسی هویت ملی از منظر حضرت آیت‌ا...خامنه‌ای می‌پردازد و از یک پیش‌گفتار، دو فصل و نتیجه‌گیری تشکیل شده است.

در پیش‌گفتار، ضمن توجه به ادبیات نظری هویت ملی، نوع‌شناسی و ابعاد‌شناسی هویت ملی، به روش‌شناسی بحث در قالب رویکرد کیفی و استفاده از تکنیک تحلیل مرتبط اشاره شده است. فصل اول با عنوان «هویت ملی از نگاه رهبر معظم انقلاب»، کلیات هویت ملی، هویت ملی در ایران و هویت جمعی جهان اسلام را شرح داده است. در فصل دوم به تهدیدهای هویت ملی و راه‌های حفظ و تقویت آن از منظر رهبر معظم

انقلاب اشاره شده است. در انتها نیز در مقوله نتیجه‌گیری، ضمن ارائه پیشنهادهایی جهت حفظ و تقویت هویت ملی، شبکه مفهومی هویت ملی طبق نظرات و آرای معظم‌له بیان شده است.

گفتنی است آیین رونمایی از این کتاب ساعت ۱۴ امروز در کتابخانه و موزه ملی ملک برگزار خواهد شد و عموم علاقه‌مندان می‌توانند در این مراسم شرکت کنند./ جام جم

علی رستگار گروه فرهنگ و هنر

داوری مربوط به بخش فیلمنامه بود. البته غافلگیری در این بخش فقط منحصر به اهدای دیپلم افتخار به جای سیمرغ بلورین نبود، بلکه بی‌مهری داوران به بخش مهم و حیاتی فیلمنامه از زمان اعلام فهرست نامزدهای رشته‌های مختلف کلید خورد. جایی که برخلاف بخش‌های دیگر که داوران پنج و حتی شش مورد را نامزد دریافت جایزه می‌کردند، در بخش فیلمنامه فقط سه فیلم را شایسته نامزدی دریافت جایزه دانستند و از نظر آنها از ۲۲ فیلم بخش سودای سیمرغ، فقط سه فیلم فیلمنامه‌ای در حد دیپلم افتخار داشتند. به همین بهانه موضوع اهدا نشدن سیمرغ بلورین فیلمنامه در جشنواره چهل و دوم را در گفت‌وگو با یک فیلمنامه‌نویس بررسی کردیم.

اهدای فقط دیپلم افتخار به فیلمنامه پرویزخان، دیگر سیمرغ‌های اهدایی داوران در بخش‌های بهترین فیلم و بهترین کارگردانی سودای سیمرغ را هم زیر سؤال می‌برد

آیا فیلم‌مجنون که سیمرغ بهترین فیلم را دریافت کرد، فیلمنامه خوب و در حد سیمرغ نداشت که اسمش حتی به عنوان یکی از نامزدهای بهترین فیلمنامه هم اعلام نشد؟ آیا پهلوز افخمی که به شکل غریب و ناباورانه‌ای سیمرغ بهترین کارگردانی را به خانه برد و برای همین صبح اعدام نامزد دریافت فیلمنامه بود، شایسته دریافت این جایزه نبود؟ یعنی او با وجود یک فیلمنامه بازنده، بهترین کارگردان جشنواره تشخیص داده شده است؟ دیگر این‌که بهترین کارگردان جشنواره، فیلمی را ساخته که بهترین فیلم جشنواره نیست؟! این سوالات به دلیل عملکرد غریب داوران ادامه‌دار و ناتمام است و می‌دانیم که خود گروه داوری هم جواب فنی و قانع‌کننده‌ای برای آن ندارد.

هیس! داوران حرف نمی‌زند
محمدهادی کریمی، پوران درخشنده، محمدحسین لطیفی، عبدالحمید قدیریان، شهاب اسفندیاری، مهدی فخیم‌زاده و بهرام عظیمی داوران چهل و دومین جشنواره فیلم فجر بودند و نتایج نهایی شب اختتامیه، تجمع خرد جمعی این عزیزان بود. خیلی دوست داشتیم که نظر و تحلیل این داوران را درباره تصمیمات تعیین‌کننده‌شان بدانیم اما با توجه به پیگیری‌های مکرر از برخی داوران عبدالحمید قدیریان به جام جم اعلام کرد در توافقی دسته‌جمعی، هیات داوران حاضر به مصاحبه در زمینه داوری جشنواره نیستند.

البته با این عملکرد شاید واقعا سکوت بهترین کار باشد و نشود برخی از نامزدی‌ها و چشم بستن بر افراد شایسته‌تر در برخی بخش‌ها و انتخاب یا عدم انتخاب بعضی در بخش جوایز را به هیچ شکلی توجیه کرد و درباره آن توضیح داد. اما آنچه حرکت غریب و

پرویز خان چه فکر می‌کرد؟ چه شد؟

پرویز خان که روایتگر قصه پرویز دهداری، مربی فقید تیم ملی ایران مشهور به معلم اخلاق است، از جمله فیلم‌های تقریباً ناکام چهل و دومین جشنواره فیلم فجر بود. این فیلم که با نامزدی در ۹ رشته، جزو آثار پرامید در دریافت جایزه بود، شب اختتامیه را فقط با سه جایزه ترک کرد، سیمرغ بهترین تدوین، سیمرغ بهترین فیلم اول و دیپلم افتخار بهترین فیلمنامه. فارغ از سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول مرد که خیلی‌ها فکر می‌کردند به سعید پورصمیمی برای بازی در نقش پرویز دهداری برسد، تمرکز روی همین جوایز اهدایی به پرویزخان در اختتامیه هم، به عجیب و غریب بودن تصمیم داوران دامن می‌زند. آیا فیلمی که شایسته دریافت سیمرغ بهترین فیلم اول ساخته می‌شود و در سودای سیمرغ هم نامزد دریافت جوایز بهترین فیلم و بهترین کارگردانی بود، فیلمنامه‌ای در حد سیمرغ نداشت؟ اتفاقا به اعتقاد برخی کارشناسان، یکی از مهمترین نقاط قوت فیلم پرویزخان، فیلمنامه آن است و روایت و روند قصه بیش از مواردی تصنعی در اجراء باعث همراهی مخاطب با فیلم می‌شود. ضمن این‌که اهدای فقط دیپلم افتخار به فیلمنامه پرویزخان، دیگر سیمرغ‌های اهدایی داوران در بخش‌های بهترین فیلم و بهترین کارگردانی سودای سیمرغ را هم زیر سؤال می‌برد.

آیا فیلم‌مجنون که سیمرغ بهترین فیلم را دریافت کرد، فیلمنامه خوب و در حد سیمرغ نداشت که اسمش حتی به عنوان یکی از نامزدهای بهترین فیلمنامه هم اعلام نشد؟ آیا پهلوز افخمی که به شکل غریب و ناباورانه‌ای سیمرغ بهترین کارگردانی را به خانه برد و برای همین صبح اعدام نامزد دریافت فیلمنامه بود، شایسته دریافت این جایزه نبود؟ یعنی او با وجود یک فیلمنامه بازنده، بهترین کارگردان جشنواره تشخیص داده شده است؟ دیگر این‌که بهترین کارگردان جشنواره، فیلمی را ساخته که بهترین فیلم جشنواره نیست؟! این سوالات به دلیل عملکرد غریب داوران ادامه‌دار و ناتمام است و می‌دانیم که خود گروه داوری هم جواب فنی و قانع‌کننده‌ای برای آن ندارد.

آیا فیلم مجنون که سیمرغ بهترین فیلم را دریافت کرد، فیلمنامه خوب و در حد سیمرغ نداشت که اسمش حتی به عنوان یکی از نامزدهای بهترین فیلمنامه هم اعلام نشد

محمدهادی کریمی، پوران درخشنده، محمدحسین لطیفی، عبدالحمید قدیریان، شهاب اسفندیاری، مهدی فخیم‌زاده و بهرام عظیمی داوران چهل و دومین جشنواره فیلم فجر بودند و نتایج نهایی شب اختتامیه، تجمع خرد جمعی این عزیزان بود. خیلی دوست داشتیم که نظر و تحلیل این داوران را درباره تصمیمات تعیین‌کننده‌شان بدانیم اما با توجه به پیگیری‌های مکرر از برخی داوران عبدالحمید قدیریان به جام جم اعلام کرد در توافقی دسته‌جمعی، هیات داوران حاضر به مصاحبه در زمینه داوری جشنواره نیستند.

البته با این عملکرد شاید واقعا سکوت بهترین کار باشد و نشود برخی از نامزدی‌ها و چشم بستن بر افراد شایسته‌تر در برخی بخش‌ها و انتخاب یا عدم انتخاب بعضی در بخش جوایز را به هیچ شکلی توجیه کرد و درباره آن توضیح داد. اما آنچه حرکت غریب و

نکته

برنده نداشت!

چهل‌ودومین جشنواره فیلم فجر هم در کنار سه دوره دیگری که بخش فیلمنامه (برنده نداشت) به تاریخ سینمای ایران پیوست، به جز نخستین دوره جشنواره فیلم فجر که به‌صورت غیررقابتی در سال ۱۳۶۱ برگزار شد و هیچ جایزه‌ای اهدا نشد، این رویداد در دو دوره، هیچ فیلمی را شایسته دریافت لوح زرین (و بعدا سیمرغ بلورین) بهترین فیلمنامه ندانست.

اولی مربوط به سومین دوره و در سال ۱۳۶۳ است که داوری وضعیتی کم‌وبیش مشابه داوران چهل‌ودومین جشنواره فیلم فجر داشت، به‌طوری‌که جایزه بهترین فیلم به یک فیلم (مترسک ساخته حسن محمدرزاده) رسید و جایزه بهترین کارگردانی هم به یک فیلم (مردی که زیاد می‌دانست ساخته یدا...صدی).

در بخش بهترین فیلمنامه هم داوران هیچ فیلمی را شایسته دریافت لوح زرین بهترین فیلمنامه ندانستند و فقط از فیلمنامه سه فیلم تقدیر کردند: کمال‌الملک نوشته علی حاتمی، مردی که زیاد می‌دانست نوشته حسن هدایت و جمال امید و مترسک نوشته مهدی

معدنیان. شاید الان خیلی از مخاطبان سینما به‌خصوص شیفتگان زنده‌یاد علی حاتمی جای سؤال باشد که چطور با وجود فیلمنامه شاعرانه و پر از دیالوگ‌های ماندگار کمال‌الملک، داوران باید برای انتخاب بهترین فیلمنامه دچار اما و اگر شوند و هیچ اثری را شایسته دریافت جایزه بهترین فیلمنامه ندانند و باز این سؤال از داوران آن دوره که چطور فیلم مترسک باید جایزه بهترین فیلم را بگیرد، درحالی‌که شایسته دریافت جایزه بهترین کارگردانی و بهترین فیلمنامه نیست؟

در ششمین دوره و در سال ۱۳۶۶ هم داوران تصمیم غریب‌تری می‌گیرند و به‌جز این‌که هیچ فیلمی را شایسته دریافت سیمرغ بلورین بهترین فیلمنامه نمی‌دانند، در بخش بهترین فیلم هم هیچ اثری را مستحق دریافت جایزه بهترین فیلم نمی‌بینند؛ آن هم در سالی که فیلم‌های خوب و ماندگاری چون آن‌سوی آتش ساخته کیانوش عیاری، خارج از محدوده ساخته‌رخشان بنی‌اعتماد، ترن ساخته امیر قویدل، پرنده کوچک خوشبختی ساخته پوران درخشنده، شاید وقتی دیگر ساخته بهرام بیضایی، کانی مانگا ساخته سیفا...داد و تحفه‌ها ساخته ابراهیم وحیدزاده در بخش مسابقه حضور داشتند.

نوا

«بیداد خموشان» منتشر شد

آلبوم تصویری «بیداد خموشان» به آهنگسازی پژمان طاهری و اثر گروه دونو تای متشکل از امیرحسین رنوفی و حمید فروزان، توسط نشر موسیقی درنگ منتشر شد و در دسترس مخاطبان قرار

گرفت. بیداد خموشان کلاژی موسیقایی و برداشتی آزاد از آلبوم «سوگواران خموش» اثر پژمان طاهری، آهنگساز برجسته ایرانی است که برای دوت ستنور بازنظیم شده است. این آلبوم تصویری شامل پنج قطعه است که پیشتر در قالب آلبوم صوتی منتشر شده بود و حال با تصاویری بدیع، جان تازه‌ای به خود گرفته است. حمید فروزان، امیرحسین رنوفی، سیاوش کامکار، ترگس مظاهری و حمیدرضا سوسنی عوامل تولید آلبوم تصویری بیداد خموشان هستند. این دونواری با تمرکز بر ترکیب‌های گوناگون دوتِ ستنور، فعالیت خود را با کنسرت‌های دانشجویی متعدد در دانشکده موسیقی دانشکده هنر آغاز کرد و چندین کنسرت و اجرا در جشنواره‌های داخلی و خارجی از سایر فعالیت‌های گروه در یک دهه گذشته است.

رویداد

نمایشگاه مطبوعات امروز افتتاح می‌شود

مراسم افتتاحیه نمایشگاه مطبوعات و رسانه‌های ایران با حضور محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از ساعت ۱۲ و ۲۰ دقیقه برگزار می‌شود. در نخستین روز از برگزاری نمایشگاه رسانه‌های ایران شش رویداد و نشست در دسته‌های «به وقت رسانه»، «کتاب رسا»، «تجربه‌کاوی رسانه»، «کارگاه اسرا» و «دوره‌می با پیشکسوتان» برگزار می‌شود. در بخش به وقت رسانه نشست همگرای رسانه‌های سنتی و رسانه‌های نوین در نشر ارزش‌های دینی با سخنرانی کمال اکبری استاندار علوم ارتباطات اجتماعی دانشگاه صداوسیما و سیدعلی محمدرضوی مدیر گروه فرهنگ و ارتباطات دانشکده دین و رسانه صداوسیما، نشست پلتفرمی شدن رسانه در دسته به وقت رسانه با سخنرانی مجید سلیمانی ساسانی عضو شورای علمی پژوهشکده ارتباطات پژوهشگاه فرهنگ و هنر و حسین حسینی سرپرست گروه آموزشی پژوهش هنر دانشگاه شاهد و نشست دانشنامه مطبوعات با سخنرانی محمد جعفر محمدرزاده، راضیه آبادانی و غلامرضا عزیزی پژوهشگر تاریخ برگزار می‌شود. همچنین نشست تجربه‌نگاری روزنامه‌نگاری بحران با سخنرانی اکبر نصراللهی رئیس دانشکده علوم ارتباطات و مدیریت رسانه دانشگاه آزاد و جواد موگویی مستندساز برگزار می‌شود./ جام جم

قاب

عکس یادگاری هندی‌ها با ایران

سی‌ودومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب دهلی نو این روزها در پایتخت **هند در حال برگزاری است و ایران علاوه بر داشتن غرفه‌ای در این نمایشگاه، هیأتی شامل شاعران و اهل قلم را نیز به این نمایشگاه فرستاده است. غرفه ایران در نمایشگاه کتاب دهل از جمله غرفه‌های مورد توجه مخاطبان هندی است و همان‌گونه که در عکس می‌بینید، مردم این کشور که سابقه مشترک فراوانی با ایران دارند، در این غرفه نه فقط کتاب‌های ایرانی را می‌خرند، که با نشانه‌ها و نمادهای ایران نیز عکس یادگاری می‌گیرند.**

